

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în temeiul articolului 263 TFUE, în măsura în care în cadrul acesteia se constată existența unui ajutor de stat și se dispune recuperarea acestuia de la investitori;
- în subsidiar, anularea articolului 1, a articolului 2 și a articolului 4 alineatul 1 din decizie, în măsura în care în cadrul acestora investitorii sunt identificați ca fiind beneficiari care trebuie să ramburseze pretinsul ajutor;
- în subsidiar, lipsirea de efecte a ordinului de recuperare a ajutorului adresat investitorilor în cadrul articolului 4 alineatul 1 teza finală, întrucât încalcă principiul securității juridice și principiul încrederii legitime, ca urmare a faptului că nu se poate dispune recuperarea începând de la o dată anterioară datei publicării deciziei de inițiere [a procedurii];
- în subsidiar, anularea articolului 2 din decizie și constatarea faptului că metodologia folosită pentru stabilirea pretinsului avantaj pe care investitorii trebuie să îl ramburseze nu este legală;
- constatarea inexistenței sau, în subsidiar, anularea în parte a articolului 4 alineatul 1 din decizie, referitor la interdicția de a „transfera sarcina recuperării către alte persoane”, în măsura în care aceasta echivalează cu o decizie privind interzicerea sau pretinsa nulitate a clauzelor contractuale de recuperare de la terți a sumelor pe care investitorii trebuie să le ramburseze statului spaniol și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta procedură este aceeași ca în cauzele T-700/13, Bankia/Comisia, T-719/13, Lico Leasing și Pequeños y Medianos Astilleros de Reconversión/Comisia, și T-3/14, Anudal Industrial/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele deja invocate în aceste cauze.

Se invocă în special încălcarea articolului 107 TFUE ca urmare a faptului că, în decizia atacată, s-a considerat că sistemul fiscal în cauză, aplicabil anumitor acorduri de leasing fiscal pentru achiziționarea de vapoare nou-construite, constituie în ansamblul său un ajutor de stat.

Potrivit reclamantei, decizia finală încalcă și articolul 107 TFUE întrucât în cadrul acesteia s-a considerat că măsurile care constituie respectivul regim fiscal reprezintă ajutoare de stat „noi”.

În subsidiar, reclamanta invocă încălcarea principiilor securității juridice și încrederii legitime, precum și încălcarea articolelor 107 TFUE, 108 TFUE și 206 TFUE, ca urmare a identificării greșite a beneficiarilor și a determinării greșite a sumelor care trebuie recuperate, și a articolului 108 alineatul (3) TFUE, a articolului 19 din Regulamentul nr. 659/1999, a articolului 3 alineatul (6) din Tratatul privind Uniunea Europeană și a articolelor 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ca urmare a faptului că articolul 4 alineatul 1 din decizia atacată interzice sau declară nule clauzele contractuale în

temeiul cărora investitorii pot solicita unor terți sumele pe care au trebuit să le ramburseze autorităților spaniole.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — Banco Popular Español/Comisia

(Cauza T-31/14)

(2014/C 61/38)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Banco Popular Español, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiroga Tejero și G. Canalejo Lasarte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în temeiul articolului 263 TFUE, în măsura în care în cadrul acesteia se constată existența unui ajutor de stat și se dispune recuperarea acestuia de la investitori;
- în subsidiar, anularea articolului 1, a articolului 2 și a articolului 4 alineatul 1 din decizie, în măsura în care în cadrul acestora investitorii sunt identificați ca fiind beneficiari care trebuie să ramburseze pretinsul ajutor;
- în subsidiar, lipsirea de efecte a ordinului de recuperare a ajutorului adresat investitorilor în cadrul articolului 4 alineatul 1 teza finală, întrucât încalcă principiul securității juridice și principiul încrederii legitime, ca urmare a faptului că nu se poate dispune recuperarea începând de la o dată anterioară datei publicării deciziei de inițiere [a procedurii];
- în subsidiar, anularea articolului 2 din decizie și constatarea faptului că metodologia folosită pentru stabilirea pretinsului avantaj pe care investitorii trebuie să îl ramburseze nu este legală;
- constatarea inexistenței sau, în subsidiar, anularea în parte a articolului 4 alineatul 1 din decizie, referitor la interdicția de a „transfera sarcina recuperării către alte persoane”, în măsura în care aceasta echivalează cu o decizie privind interzicerea sau pretinsa nulitate a clauzelor contractuale de recuperare de la terți a sumelor pe care investitorii trebuie să le ramburseze statului spaniol și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta procedură este aceeași ca în cauza T-29/14, Taetel/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele deja invocate în cauza menționată.